

บทที่ 4

การเปรียบเทียบภาษาที่แสดง เวลาอนาคตในภาษาอังกฤษและภาษาไทย

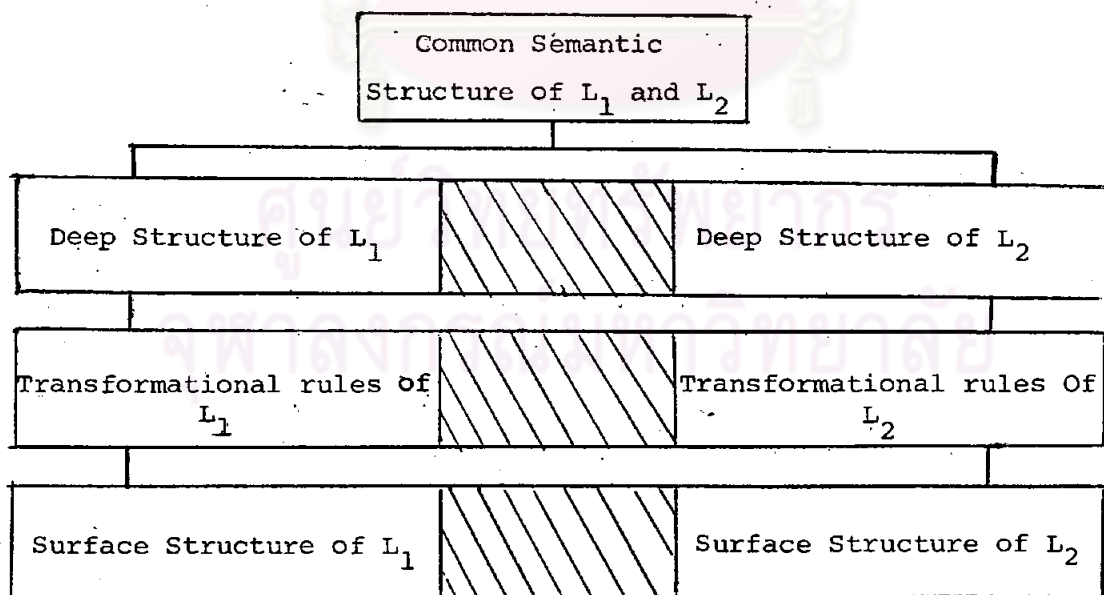
การเปรียบเทียบภาษาที่แสดง เวลาอนาคตในภาษาอังกฤษและภาษาไทยนั้น จะดำเนินการศึกษาดังต่อไปนี้

4.1 รูปแบบในการเปรียบเทียบ

ในการเปรียบเทียบภาษาที่แสดง เวลาอนาคตในภาษาอังกฤษและภาษาไทยนี้ จะใช้รูปแบบของ เอส พีท คอร์ดอร์ (S. Pit Corder) ซึ่งได้เสนอไว้ในหนังสือ *Introducing Applied Linguistics* ดังจะเห็นได้จากแผนภูมิแสดงรูปแบบของการเปรียบเทียบภาษาสองภาษาดังนี้¹

แผนภูมิที่ 5

รูปแบบการเปรียบเทียบภาษาสองภาษา

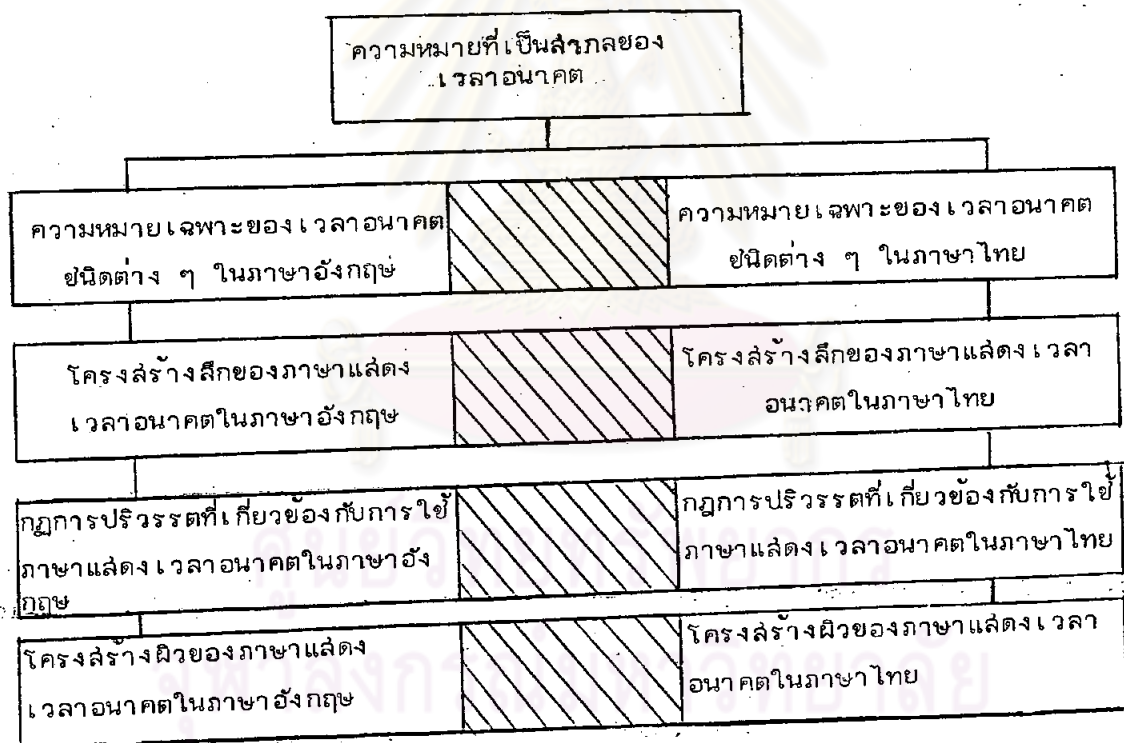
¹S. Pit Corder, Introducing Applied Linguistics (Great Britain: Hazell Watson & Viney Ltd., 1973), p. 244 .

จากแผนภูมินี้จะเห็นได้ว่าภาษาทั้ง 2 ภาษา (L_1 คือภาษาของผู้เรียน L_2 คือภาษาที่ต้องการจะเรียน) จะมีความหมายลึกเป็นพื้นฐานที่ร่วมกันอยู่ คือความหมายเรื่องเวลา ซึ่งเป็นลักษณะสำคัญ การแสดงความหมายรวมนี้ออกมาในภาษาแต่ละภาษาจะมีวิธีการที่เหมือนและแตกต่างกันทั้งในโครงสร้างลึกและโครงสร้างผิวที่ผ่านกฎการปริวรรต ส่วนที่ซ้อนกันซึ่งในแผนภูมิเขียนด้วยเส้นทึบนั้นก็เพื่อที่จะแสดงให้เห็นลักษณะที่คล้ายคลึงกันของภาษาในระดับต่าง ๆ ส่วนที่ไม่มีเส้นทึบจะแสดงลักษณะที่แตกต่างกัน

แผนภูมิที่ 6

แผนภูมิซึ่งดัดแปลงมาจากแผนภูมิที่ 5 เพื่อเป็นรูปแบบของการเปรียบเทียบภาษาที่แสดง เวลาอนาคตในภาษาอังกฤษและภาษาไทย

4.2 ขั้นตอนของการเปรียบเทียบ

4.2.1 อธิบายความหมายร่วม (common semantic structure) ซึ่งเป็น

พื้นฐานของการเปรียบเทียบ

4.2.2 เปรียบต่างความหมายเฉพาะของ เวลาอนาคตชนิดต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษ

และภาษาไทย

4.2.3 เปรียบต่างโครงสร้างลึก (deep structure) ของภาษาที่แสดงเวลา
อนาคตในภาษาอังกฤษและภาษาไทย

4.2.4 เปรียบต่างกฎการปริวรรต (transformational rules)

4.2.5 เปรียบต่างโครงสร้างผิว (surface structure) ของภาษาที่แสดงเวลา
อนาคตในภาษาอังกฤษและภาษาไทย

4.3 การดำเนินการเปรียบเทียบการใช้ภาษาที่แสดงเวลาอนาคตในภาษาอังกฤษและภาษาไทย

4.3.1 การอธิบายความหมายร่วมซึ่ง เป็นพื้นฐานของการเปรียบเทียบ

ในภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีเวลาอนาคตที่เป็นความหมายสำคัญร่วมกัน
ดังแสดงในแผนภูมิที่ 6 เวลาอนาคตนี้จะเป็นพื้นฐานร่วมในการเปรียบเทียบการใช้ภาษาที่แสดง
เวลาอนาคตในภาษาอังกฤษและภาษาไทย

4.3.2 การเปรียบเทียบความหมายเฉพาะของเวลาอนาคตชนิดต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษ
และภาษาไทย

ในการเปรียบเทียบของการใช้ภาษาที่แสดงเวลาอนาคตในภาษาอังกฤษและภาษา
ไทย ภาษาทั้งสองมีเวลาอนาคตเป็นความหมายร่วม แต่ในเรื่องของความหมายเฉพาะของเวลา
อนาคตชนิดต่าง ๆ จะมีทั้งลักษณะที่เหมือนกันและแตกต่างกันดังรายละเอียดต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 การเปรียบเทียบความหมายเฉพาะของเวลาอนาคตในภาษาอังกฤษและภาษาไทย

ความหมายเฉพาะของเวลาอนาคต	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
1. เหตุการณ์ที่จะเป็นจริงในอนาคต (Future Factive)	+	+
2. เหตุการณ์ที่ผู้พูดมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต (Future Prospective)		
2.1 เหตุการณ์ที่ผู้พูดมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตอย่างแน่นอนที่สุด เนื่องจากได้ตระเตรียมเป็นกำหนดการไว้ล่วงหน้าและไม่อาจ เปลี่ยนแปลง (Future Prospective; most certain:scheduled)	+	+
2.2 เหตุการณ์ที่ผู้พูดมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตอย่างแน่นอน (Future Prospective; certain)	+	}
2.3 เหตุการณ์ที่ผู้พูดมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตค่อนข้างแน่ แต่อาจจะเปลี่ยนแปลงได้ (Future Prospective; rather certain)	+	
3. เหตุการณ์ที่ผู้พูดตั้งใจจะทำในอนาคต (Future Volitive)	+	+
4. เหตุการณ์ที่ผู้พูดคาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต (Future Predictive)	+	+
5. เหตุการณ์ที่ผู้พูดคาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตและจะกระทำ ต่อเนื่อง (Future Predictive and Continulative)	+	
6. เหตุการณ์ที่ผู้พูดตั้งใจจะกระทำในอนาคตและแสดงความมั่นใจ ว่าจะเกิดขึ้นแน่ในอนาคต (Future Volitive and Prospective)	+	
7. เหตุการณ์ที่จะเสร็จสิ้นก่อนเวลาอนาคตที่กำหนดไว้ (Before-Future Completive)	+	
8. เหตุการณ์ที่จะกระทำต่อเนื่องในอนาคตและจะเสร็จสิ้นก่อน เวลาอนาคตที่กำหนดไว้ (Before-Future Continulative and Completive)	+	
9. เหตุการณ์ที่ผู้พูดตั้งใจจะกระทำในอนาคตและที่กำลังจะเกิด ขึ้นในมีย่า (Future Volitive, Immediacy of Action)		+

ตารางที่ 17 การเปรียบเทียบความหมายเฉพาะของเวลานาตในภาษาอังกฤษและภาษาไทย (ต่อ)

ความหมายเฉพาะของเวลานาต	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
10. เหตุการณ์ที่ผู้พูดคาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตและที่กำลังจะเกิดขึ้นในมิช่า (Future Predictive, Immediacy of Action)		+
11. เหตุการณ์ที่ผู้พูดมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตและที่กำลังจะเกิดขึ้นในมิช่า (Future Prospective, Immediacy of Action)		+

หมายเหตุ ที่มีเครื่องหมาย + หมายถึงความหมายเฉพาะของเวลานาตชนิดนั้น ๆ มีปรากฏในภาษาอังกฤษหรือในภาษาไทย

ที่เว้นว่าง หมายถึง ความหมายเฉพาะชนิดนั้น ๆ ไม่ปรากฏในภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย

ผลของการเปรียบเทียบความหมายเฉพาะของเวลานาต

จากตารางที่ 17 จะแสดงให้เห็นว่าความหมายเฉพาะของเวลานาตในภาษาอังกฤษและภาษาไทย จะมีทั้งความหมายที่เหมือนกันและแตกต่างกัน ซึ่งจะอธิบายได้ดังนี้

ความเหมือน

ความหมายเฉพาะของเวลานาตที่ปรากฏในทั้งสองภาษา คือ

1. เหตุการณ์ที่จะเป็นจริงในอนาคต (Future Factive)
2. เหตุการณ์ที่ผู้พูดคาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต (Future Predictive)
3. เหตุการณ์ที่ผู้พูดตั้งใจจะกระทำในอนาคต (Future Volitive)
4. เหตุการณ์ที่ผู้พูดมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต (Future Prospective)

ความหมายที่ 4 นี้ ปรากฏในทั้งสองภาษา แต่แตกต่างกันในรายละเอียดคือ ในภาษาไทยมีความหมายเฉพาะของเหตุการณ์ที่ผู้พูดมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตโดยไม่มีกำหนดการล่วงหน้าและอาจเปลี่ยนแปลงได้ (Future Prospective) และเหตุการณ์ที่ผู้พูดมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตเนื่องจากได้เตรียมเป็นกำหนดการไว้แล้ว (Future Prospective : scheduled) ในขณะที่ภาษาอังกฤษ ความหมายของเหตุการณ์ที่ผู้พูดมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตมีการแสดงถึงความแน่นอนของเหตุการณ์ ดังนี้

4.1 เหตุการณ์ที่ผู้พูดมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตอย่างแน่นอนที่สุด เนื่องจากได้เตรียมเป็นกำหนดการไว้แล้ว (Future Prospective; most certain : scheduled)

4.2 เหตุการณ์ที่ผู้พูดมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตอย่างแน่นอน (Future Prospective : certain)

4.3 เหตุการณ์ที่ผู้พูดมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตค่อนข้างแน่ แต่อาจจะเปลี่ยนแปลงได้ (Future Prospective : rather certain)

ทั้งนี้เนื่องจากในภาษาอังกฤษมีการแสดงระดับความแน่นอนของเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น (Degree of Certainty) ในรูปของกาล กล่าวคือ

ถ้ากาลเป็น Present Simple Tense แสดงว่าเหตุการณ์จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนที่สุด

ถ้ากาลเป็น Future Tense (be going to) แสดงว่าเหตุการณ์จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

ถ้ากาลเป็น Present Continuous Tense แสดงว่าเหตุการณ์จะเกิดขึ้นค่อนข้างแน่แต่อาจเปลี่ยนแปลงได้

สำหรับภาษาไทยไม่มีกาลเพื่อแสดงระดับความแน่นอนของเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น ดังเช่นภาษาอังกฤษ

ความต่าง

ความหมายเฉพาะของเวลาอนาคตที่แตกต่างกันในภาษาทั้งสอง มีดังนี้

ภาษาอังกฤษ

ความหมายเฉพาะของเวลาอนาคตในภาษาอังกฤษซึ่งไม่ปรากฏในภาษาไทยเลยได้แก่

1. เหตุการณ์ที่ผู้พูดคาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตและจะกระทำต่อเนื่อง (Future Predictive and Continuative)
2. เหตุการณ์ที่ผู้พูดตั้งใจจะกระทำในอนาคตและแสดงความมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต (Future Volitive and Prospective)
3. เหตุการณ์ที่จะเสร็จสิ้นก่อนเวลาอนาคตที่กำหนดไว้ (Before-Future Completive)
4. เหตุการณ์ที่จะกระทำต่อเนื่องในอนาคตและจะเสร็จสิ้นก่อนเวลาอนาคตที่กำหนดไว้ (Before-Future Continuative and Completive)

ภาษาไทย

ความหมายเฉพาะของ เวลาอนาคตในภาษาไทยซึ่งไม่ปรากฏในภาษาอังกฤษเลย ได้แก่

1. เหตุการณ์ที่ผู้พูดตั้งใจจะกระทำในอนาคตและที่กำลังจะเกิดขึ้นในมิชั (Future Volitive, Immediacy of Action)
2. เหตุการณ์ที่ผู้พูดคาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตและที่กำลังจะเกิดขึ้นในมิชั (Future Predictive, Immediacy of Action)
3. เหตุการณ์ที่ผู้พูดมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตและที่กำลังจะเกิดขึ้นในมิชั (Future Prospective, Immediacy of Action)

สรุป ในระดับของการเปรียบเทียบความหมายเฉพาะนั้นจะเห็นได้ว่ามีทั้งความเหมือนและความต่าง ทั้งนี้หมายความว่า ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทยมีการใช้ เวลาอนาคตร่วมกัน บางประเภท ส่วนเวลาอนาคตอื่น ๆ บางประเภทจะปรากฏเฉพาะในภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษเท่านั้น

- 4.3.3 การเปรียบเทียบโครงสร้างลึกของภาษาที่แสดง เวลาอนาคตในภาษาอังกฤษและภาษาไทย

โครงสร้างประโยคของภาษาที่แสดง เวลาอนาคตในภาษาอังกฤษและภาษาไทย
 มีทั้งความเหมือนและความแตกต่างกันที่จะยกกฎโครงสร้างวลีบางกฎมาเปรียบเทียบกันดัง
 ตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 18 การเปรียบเทียบโครงสร้างประโยคของภาษาที่แสดง เวลาอนาคตในภาษาอังกฤษและ
 ภาษาไทย

ความเหมือน	ความต่าง	
	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
$S \rightarrow NP \text{ Predicate-Phrase}$ $VP \rightarrow V \left\{ \begin{array}{l} (NP) (Prep-Phrase) \\ (Prep-Phrase) \\ (Manner) \end{array} \right.$ $\left. \begin{array}{l} \\ \\ \\ \end{array} \right\} S$	$Predicate-Phrase \rightarrow Aux VP$ $(Place) (Time)$ $Aux \rightarrow Tense (M) (Aspect)$ $Tense \rightarrow \left\{ \begin{array}{l} Present \\ Past \end{array} \right.$	$Predicate-Phrase \rightarrow (Aux) VP$ $(Place) (Time)$ $Aux \rightarrow (Aspect)$ $(Aspect) \rightarrow (Aspect_1) (Aspect_2) (Aspect_3)$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลของการเปรียบเทียบโครงสร้างลีของภาษาที่แสดง เวลาอนาคตในภาษาอังกฤษและภาษาไทย

ความเหมือน

จากตารางที่ 18 จะเห็นได้ว่าโครงสร้างลีของภาษาที่แสดง เวลาอนาคตในภาษาอังกฤษและภาษาไทยที่เหมือนกัน คือ ประโยค (S) ต้องประกอบด้วยนามวลี (NP) และภาคแสดง-วลี (Predicate-Phrase) กริยาวลี (VP) ประกอบด้วยกริยา (V) ซึ่งอาจมีนามวลี (NP) บุพบทวลี (Prep-Phrase) วิเศษณ์วลีบอกอาการ (Manner) หรือประโยครอง (S) ปรากฏร่วมด้วยได้

ความต่าง

ภาษาอังกฤษ

ในกฎโครงสร้างวลีของภาษาอังกฤษ ในหน่วยช่วยกริยา (Aux) จะประกอบด้วยหน่วยกาล (Tense) โดยอาจมีกริยาช่วย (M) และการณ์ลักษณะ (Aspect) ปรากฏร่วมด้วยได้

ภาษาไทย

ในภาษาไทย กาลไม่ปรากฏเป็นหน่วยในกฎโครงสร้างวลี หน่วยช่วยกริยา (Aux) จะประกอบด้วยการณ์ลักษณะ (Aspect) เท่านั้น และหน่วยช่วยกริยาคือการณ์ลักษณะนี้อาจจะปรากฏหรือไม่ปรากฏในภาคแสดง - วลีได้

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า หน่วยกาลเป็นหน่วยบังคับในหน่วยช่วยกริยา (Aux) ซึ่งปรากฏในภาคแสดง-วลี (Predicate-Phrase) ของโครงสร้างลีในภาษาอังกฤษ แต่ในภาษาไทยนั้น หน่วยกาลไม่ปรากฏ

เพื่อที่จะให้เห็นความแตกต่างของภาษาที่แสดง เวลาอนาคตในภาษาอังกฤษและภาษาไทยในระดับโครงสร้างลีอย่างชัด เจนยิ่งขึ้นจะแสดงตาราง เปรียบเทียบหน่วยในโครงสร้างลีของภาษาที่แสดง เวลาอนาคตในภาษาทั้งสอง ดังนี้

ตารางที่ 19 การเปรียบเทียบหน่วยภาษาในโครงสร้างลึกลงของภาษาแสดงเวลาอนาคตในภาษาอังกฤษและภาษาไทย

ความหมายเฉพาะของ เวลาอนาคต	โครงสร้างลึกลงของภาษาอังกฤษ				โครงสร้างลึกลงของภาษาไทย		
	หน่วยกาล	(หน่วยกริยา ช่วย)	(หน่วยการณ ลักษณะ)	กริยาวิ สั	(หน่วยการณ ลักษณะ)	กริยาวิ สั	(หน่วยเวลา)
1. เหตุการณ์ที่จะเป็นจริงในอนาคต	Present			V (NP)		V (NP)	Time
2. เหตุการณ์ที่ผู้พูดมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตอย่างแน่นอนที่สุดเนื่องจากได้เตรียมกำหนดการไว้ล่วงหน้าและไม้อาจเปลี่ยนแปลงได้	Present			V (NP)	Aspect ₁	V (NP)	Time
3. เหตุการณ์ที่ผู้พูดมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตอย่างแน่นอน	Present		Progressive	V (go)+S	Aspect ₁ Aspect ₂	V (NP)	Time
4. เหตุการณ์ที่ผู้พูดมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตค่อนข้างแน่ แต่อาจจะเปลี่ยนแปลงได้	Present		Progressive	V (NP)			
5. เหตุการณ์ที่ผู้พูดตั้งใจจะทำในอนาคต	Present	Modal		V (NP)	Aspect ₁	V (NP)	Time
6. เหตุการณ์ที่ผู้พูดคาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต	Present	Modal		V (NP)	Aspect ₁	V (NP)	Time
7. เหตุการณ์ที่ผู้พูดคาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต และจะกระทำต่อเนื่อง	Present	Modal	Progressive	V (NP)			
8. เหตุการณ์ที่ผู้พูดตั้งใจจะทำในอนาคตและแสดงความมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นแน่ในอนาคต	Present		Progressive	V (go)+S			
9. เหตุการณ์ที่จะเสร็จสิ้นก่อนเวลาอนาคตที่กำหนดไว้	Present	Modal	Perfect	V (NP)			
10. เหตุการณ์ที่จะกระทำต่อเนื่องในอนาคตและจะเสร็จสิ้นก่อนเวลาอนาคตที่กำหนดไว้	Present	Modal	Perfect Progressive	V (NP)			

ตารางที่ 19 การเปรียบเทียบหน่วยภาษาในโครงสร้างลีของภาษาแสดงเวลาอนาคตในภาษาอังกฤษและภาษาไทย (ต่อ)

ความหมายเฉพาะของ เวลาอนาคต	โครงสร้างลีของภาษาอังกฤษ				โครงสร้างลีของภาษาไทย		
	หน่วยกาล	(หน่วยกริยา ช่วย)	(หน่วยการณ ลักษณะ)	กริยาวลี	(หน่วยการณ ลักษณะ)	กริยาวลี	(หน่วยเวลา)
11. เหตุการณ์ที่ผู้พูดตั้งใจจะกระทำ ในอนาคตและที่ก่าสั่งจะเกิดขึ้น ในนิย้า					Aspect ₁ Aspect ₃	V(NP)	Time
12. เหตุการณ์ที่ผู้พูดคาดว่าจะเกิด ขึ้นในอนาคตและที่ก่าสั่งจะเกิด ขึ้นในนิย้า					Aspect ₁ Aspect ₃	V(NP)	Time
13. เหตุการณ์ที่ผู้พูดมั่นใจว่าจะเกิด ขึ้นในอนาคตและที่ก่าสั่งจะเกิด ขึ้นในนิย้า					Aspect ₁ Aspect ₂ Aspect ₃	V(NP)	Time

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.3.4 การเปรียบเทียบกฎการปริวรรต (transformational rules)

ในการปริวรรตโครงสร้างสักรัทำให้เป็นโครงสร้างฉนวนั้น กฎการปริวรรตที่ใช้ในภาษาอังกฤษ สำหรับการแสดงเวลาอนาคตมีอยู่ 4 กฎ คือกฎบังคับใช้ 3 กฎ และกฎเลือกได้ 1 กฎ ดังนี้

กฎบังคับใช้ 4.3.4.1 กฎการล่อตล่องเรื่องพจน์ระหว่างประธานและคำกริยา

$$\begin{bmatrix} \text{NP sing} \\ \text{NP plu} \end{bmatrix} + \text{pres} + \text{V} \Rightarrow \begin{bmatrix} \text{NP sing} \\ \text{NP plu} \end{bmatrix} + \text{pres} + \begin{bmatrix} \text{V sing} \\ \text{V plu} \end{bmatrix}$$

เช่น That boy play the piano very well. \Rightarrow That boy plays the piano very well.

4.3.4.2 กฎการย้ายตำแหน่งหน่วยเติมท้าย (ปลง)

$$\text{Affix} + \text{V} \Rightarrow \text{V} + \text{Affix} \quad (\text{เมื่อ Affix} = \text{-s, -\emptyset, -en, -ing})$$

เช่น The boy is -ing + play. \Rightarrow The boy is playing.

4.3.4.3 กฎการลดรูปนามวลีซึ่งเป็นบุคคลเดียวกับประธานของประโยคและทำกริยาให้เป็น to Infinitive

$$\text{NP}_1 + \text{Aux} + \begin{bmatrix} \text{V} + \text{S}[\text{NP}_2 + \text{VP}]_{\text{S}} \\ \text{VP} \end{bmatrix}_{\text{VP}} \Rightarrow \text{NP}_1 + \text{Aux} + \text{VP}[\text{V} + \text{to} + \text{VP}]_{\text{VP}}$$

เมื่อ $\text{NP}_1 = \text{NP}_2$

เช่น The boy is going [the boy write a letter]

The boy is going to write a letter.

กฎเลือกได้ 4.3.4.4 กฎการย้ายที่วิเศษณ์วิลบอกเวลา

$$\text{NP} + \text{VP} + (\text{Time}) \Rightarrow (\text{Time}) + \text{NP} + \text{VP}$$

เช่น He will buy a new car next month.

\Rightarrow Next month he will buy a new car.

สำหรับในภาษาไทยจะมีกฎการปริวรรตสำหรับการแสดงเวลาอนาคตอยู่ 2

กฎคือ กฎบังคับใช้ 1 กฎ และกฎเลือกได้ 1 กฎ ดังนี้

กฎบังคับใช้ คือ 4.3.4.5 กฎการย้ายตำแหน่งการณัลักษณะ

(Aspect₁) (Aspect₂) (Aspect₃) V (NP) ⇒ (Aspect₁) (Aspect₂)
V (NP) (Aspect₃)

เช่น เขา กำลัง จะ แล้วกินข้าว ⇒ เขา กำลัง จะ กินข้าวแล้ว

กฎเลือกได้ คือ 4.3.4.6 กฎการย้ายที่วิเศษณ์วลีบอกเวลา

NP + VP + (Time) ⇒ (Time) + NP + VP

เช่น เขาไปโรงพยาบาล พรุ่งนี้ ⇒ พรุ่งนี้ เขาไปโรงพยาบาล

กฎการ परिवรรตในภาษาทั้งสองนี้สามารถสรุปเป็นตารางแสดงการเปรียบเทียบต่างได้ ดังนี้

ตารางที่ 20 การเปรียบเทียบกฎการ परिवรรตที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาที่แสดง เวลาอนาคตใน
ภาษาอังกฤษและภาษาไทย

กฎการ परिवรรต	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
1. กฎการสอดคล้อง เรื่องพจน์ระหว่างประธาน และกริยา	มี (บังคับใช้)	ไม่มี
2. กฎการย้ายตำแหน่งหน่วยเติม	มี (บังคับใช้)	ไม่มี
3. กฎการลดรูปนามวลีซึ่งเป็นบุคคลเดียวกับ ประธานของประโยคและทำกริยาให้เป็น to Infinitive	มี (บังคับใช้)	ไม่มี
4. กฎการย้ายตำแหน่งการณัลักษณะ	ไม่มี	มี (บังคับใช้)
5. กฎการย้ายที่วิเศษณ์วลีบอกเวลา	มี (เลือกได้)	มี (เลือกได้)

ผลของการเปรียบเทียบกฎการ परिवรรต

ตารางที่ 20 แสดงความเหมือนและความแตกต่างของกฎการ परिवรรตที่เกี่ยวข้องกับ
การใช้ภาษาที่แสดง เวลาอนาคตในภาษาอังกฤษและภาษาไทย ดังนี้

ความเหมือน

กฎการปริวรรตที่มีได้ทั้งในภาษาอังกฤษและภาษาไทยคือ กฎในข้อ 4.3.4.4 ซึ่งได้แก่ กฎการย้ายที่วิเศษณ์วิสบอกเวลาที่กำหนดไว้เป็นหน่วยสุดท้ายของประโยคในกฎโครงสร้างวลีให้มา อยู่หน้าประโยคได้ ทั้งนี้เพราะวิเศษณ์วิสบอกเวลาไม่ว่าจะปรากฏต้นประโยคหรือท้ายประโยคก็ไม่ ทำให้ความหมายของประโยคเปลี่ยนไป

ความต่าง

ภาษาอังกฤษ

กฎการปริวรรตที่มีเฉพาะในภาษาอังกฤษมี 3 กฎ คือ กฎในข้อ 4.3.4.1, 4.3.4.2 และ 4.3.4.3

ภาษาไทย

กฎการปริวรรตที่มีเฉพาะในภาษาไทย คือ กฎในข้อ 4.3.4.5 ซึ่งได้แก่ กฎการ ย้ายตำแหน่งการณีสักขณะ

สรุป จากการเปรียบเทียบกฎการปริวรรต จะเห็นได้ว่าวิเศษณ์วิสทั้งในภาษาไทยและ ภาษาอังกฤษสามารถย้ายตำแหน่งจากท้ายประโยคไปอยู่ต้นประโยคได้ ส่วนที่แตกต่างกันคือ ในภาษาอังกฤษมีกฎการล่อตคล้อง เรื่องพจน์ระหว่างประธานและคำกริยา กฎการย้ายตำแหน่ง หน่วยเติม และกฎการลดรูปนามวลีซึ่งเป็นบุคคลเดียวกันกับประธานของประโยคและทำกริยาให้ เป็น to Infinitive ส่วนในภาษาไทยมีกฎการย้ายตำแหน่งการณีสักขณะ

4.3.5 การเปรียบเทียบโครงสร้างผิว (surface structure) ของภาษาที่แสดง เวลาอนาคตในภาษาอังกฤษและภาษาไทย

จากคำอธิบายในบทที่ 3 เรื่องการอธิบายการใช้ภาษาที่แสดง เวลาอนาคตใน ภาษาอังกฤษและภาษาไทย การเปรียบเทียบโครงสร้างผิวของภาษาที่แสดง เวลาอนาคตของทั้งสอง ภาษาจะแสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 21 การเปรียบเทียบโครงสร้างผิวของภาษาที่แสดงเวลาอนาคตชนิดต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษและภาษาไทย

ความหมายเฉพาะของเวลาอนาคตชนิดต่าง ๆ	ภาษาอังกฤษ		ภาษาไทย	
	รูปในโครงสร้างผิว	ตัวอย่าง	รูปในโครงสร้างผิว	ตัวอย่าง
1. เหตุการณ์ที่จะเป็นจริงในอนาคต Future Factive	{ -s will ('ll)	Next Christmas falls on Friday. He will be sixty next birthday.	-	พรุ่งนี้เป็นวันอาทิตย์
2. เหตุการณ์ที่ผู้พูดมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตอย่างแน่นอนที่สุดเนื่องจากได้เตรียมเป็นกำหนดการไว้และไม้อาจเปลี่ยนแปลง Future Prospective (most certain : scheduled)	-s	The express train leaves for London at 10.00 A.M.	จะ	รถสายกรุงเทพ-เชียงใหม่ (จะ) ออกเข้าวันจันทร์
3. เหตุการณ์ที่ผู้พูดมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตอย่างแน่นอน Future Prospective (certain)	is } going to are }	He is going to leave for London tomorrow.	กำลังจะ	เขากำลังจะไปเชียงใหม่ (เป็นดี)
4. เหตุการณ์ที่ผู้พูดมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตค่อนข้างแน่นอนแต่อาจเปลี่ยนแปลงได้ Future Prospective (rather certain)	is } am } - ing are }	He is leaving for London tomorrow.		
5. เหตุการณ์ที่ผู้พูดตั้งใจจะกระทำในอนาคต Future Volitive	will / I	I will change it for you. If I will leave for London at 9.00, I will arrive at 15.00.	จะ / ปรุขที่ 1	ฉันจะไปเชียงใหม่ (พรุ่งนี้)
6. เหตุการณ์ที่ผู้พูดคาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต Future Predictive	will ('ll)	He will change it for you.	จะ	เขาจะไปเชียงใหม่ (พรุ่งนี้)
7. เหตุการณ์ที่ผู้พูดคาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตและจะกระทำต่อเนื่อง Future Predictive and Continuative	will } be-ing 'll }	Tom will be giving a lecture at London University from 9.00 to 10.00 tomorrow.		
8. เหตุการณ์ที่ผู้พูดตั้งใจจะกระทำในอนาคตและแสดงความมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นแน่นอนในอนาคต Future Volitive and Prospective	am going to / I	I' am going to leave for London tomorrow.		
9. เหตุการณ์ที่เสร็จสิ้นก่อนเวลาอนาคตที่กำหนดไว้ Before-Future Completive	will } have-en 'll }	By next Wednesday, Tom will have left London.		
10. เหตุการณ์ที่จะกระทำต่อเนื่องในอนาคตและจะเสร็จสิ้นก่อนเวลาอนาคตที่กำหนดไว้ Before-Future Continuative and Completive	will } have been-ing 'll }	By 10 o'clock tomorrow, he will have been driving his car continuously for ten hours.		
11. เหตุการณ์ในอนาคตที่ผู้พูดตั้งใจจะกระทำและที่กำลังจะเกิดขึ้นในขณะนี้ Future Volitive, Immediacy of action			จะ ... แล้ว / ปรุขที่ 1	ฉันจะไปเชียงใหม่แล้ว (อีกไม่นานนี้)
12. เหตุการณ์ที่ผู้พูดคาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตและที่กำลังจะเกิดขึ้นในขณะนี้ Future Predictive, Immediacy of action			จะ ... แล้ว	เขาจะไปเชียงใหม่แล้ว (อีกไม่นานนี้)
13. เหตุการณ์ที่ผู้พูดมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตและกำลังจะเกิดขึ้นในขณะนี้ Future Prospective, Immediacy of action			กำลังจะ ... แล้ว	เขากำลังจะไปเชียงใหม่แล้ว (ในไม่ช้าก็ดี)

ผลของการเปรียบเทียบโครงสร้างผิวของภาษาแสดง เวลาอนาคตในภาษาอังกฤษและภาษาไทย

จากตารางที่ 21 ซึ่งแสดงโครงสร้างผิวของภาษาที่แสดง เวลาอนาคตในภาษาอังกฤษและภาษาไทย จะเห็นว่ารูปในโครงสร้างผิวของภาษาที่แสดง เวลาอนาคตในภาษาอังกฤษจะแสดงได้โดยวิธีการทางวากยสัมพันธ์ (syntactic processes) และวิธีการทางระบบหน่วยคำ (morphological processes) โดยการเติมหน่วยคำไม่อิสระ (ปัจจัย) ส่วนในภาษาไทยจะแสดงโดยวิธีการทางวากยสัมพันธ์อย่างเดียวกันนั้น เนื่องจากลักษณะของภาษาไทยไม่มีวิธีการระบบหน่วยคำโดยการเปลี่ยนแปลงรูปคำหรือการเติมปัจจัย

ความเหมือนและความแตกต่างของ โครงสร้างผิวของภาษาที่แสดง เวลาอนาคตในภาษาอังกฤษและภาษาไทย มีรายละเอียดดังนี้

ความเหมือน

ในภาษาอังกฤษและภาษาไทยจะมีการแสดงรูปในโครงสร้างผิวโดยวิธีการทางวากยสัมพันธ์เหมือนกันดังตัวอย่างต่อไปนี้

เหตุการณ์ที่ตั้งใจจะกระทำในอนาคตในภาษาอังกฤษแสดงด้วย will ('ll) + V ในขณะที่ภาษาไทยก็มีวิธีการเช่นเดียวกันคือแสดงด้วย จะ + V

ตัวอย่าง

ภาษาอังกฤษ

ภาษาไทย

I will change it for you.

เขาจะไปเชียงใหม่ (พรุ่งนี้)

ความต่าง

ในระดับโครงสร้างผิวในภาษาอังกฤษและภาษาไทยจะมีความแตกต่างกัน ดังนี้

4.3.5.1 ในระดับวากยสัมพันธ์ กริยาวลีในภาษาอังกฤษอาจจะเป็นกลุ่มคำซึ่งมีหน่วยคำไม่อิสระ (ปัจจัย) เช่น will + have been + V + ing ตัวอย่าง

By 10 o'clock tomorrow, he will have been driving his car continuously for ten hours.

แต่กริยาวลีในภาษาไทยจะมีหน่วยคำที่แสดงการณั้ลักษณะหน้าคำกริยาหรือทั้งหน้า
และหลังคำกริยา เช่น

จะ + V	เขา <u>จะ</u> ไปเชียงใหม่ (พรุ่งนี้)
กำลังจะ + V	เขา <u>กำลังจะ</u> ไปเชียงใหม่ (เย็นนี้)
จะ + V + แล้ว	เขา <u>จะ</u> ไปเชียงใหม่ <u>แล้ว</u> (เย็นนี้)
กำลังจะ + V + แล้ว	เขา <u>กำลังจะ</u> ไปเชียงใหม่ <u>แล้ว</u> (ตอนเย็น)

นอกจากนี้ ในภาษาไทยยังอาจละหน่วยคำแสดงการณั้ลักษณะได้คงเหลือแต่คำ
กริยา ซึ่งจะแสดงเวลาใดก็ได้ตามแต่ผู้เค้ชณ์บอกเวลาที่ปรากฏร่วมในประโยค

ตัวอย่าง เขาสอบ (พรุ่งนี้)

ถ้าไม่มีผู้เค้ชณ์บอกเวลานาคต "พรุ่งนี้" ประโยคนี้้อาจหมายถึง เวลาอดีตปัจจุบัน
หรืออนาคตก็ได้

4.3.5.2 ในระดับคำ ภาษาอังกฤษจะมีการเปลี่ยนแปลงรูปคำกริยา ได้แก่
การเติมหน่วยคำไม่อิ้สระ (บั้จลัย) เช่น _s, _ing หรือ _en ท้ายคำกริยา

ตัวอย่าง He is leaving for London tomorrow.

Next christmas falls on Friday.

By next month, he will have written five novels.

ในภาษาไทย ไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปคำกริยาตั้งเช่นภาษาอังกฤษ

ตัวอย่าง เขาไปโรงเรียน (พรุ่งนี้)

เขาจะไปโรงเรียน (พรุ่งนี้)

เขากำลังจะไปโรงเรียน

เขากินข้าวผัด (ตอนเที่ยง)

เขาจะกินข้าวผัด (ตอนเที่ยง)

4.3.5.3 ในระดับเสียง ในภาษาอังกฤษ ในกรณีที้คำกริยาแสดงเวลา
อนาคตด้วยรูปบั้จลัยนกาล จะมีการเติมหน่วยคำ -s ซึ่งจะออกเสียงได้ 3 แบบคือ
[s], [z] และ [iz] ส่วนคำกริยาในภาษาไทยไม่มีกรการเปลี่ยนแปลงรูปคำ สิ่งไม่มีการ
เปลี่ยนแปลงในเรื่องการออกเสียง

ตัวอย่าง ภาษาอังกฤษ

The express train leaves for London at 10.00 A.M.

[li:vz]

ตัวอย่าง ภาษาไทย

เขาจะไป เมืองนอก (เดือนหน้า)

[pai]

สรุป จากการเปรียบเทียบโครงสร้างผิวของภาษาที่แสดงเวลาอนาคตในภาษาอังกฤษและภาษาไทย จะเห็นได้ว่ามีทั้งความเหมือนและความต่าง ที่เหมือนกันคือทั้งในภาษาอังกฤษและภาษาไทยจะมีการแสดงรูปในโครงสร้างผิวโดยวิธีการทางวากยสัมพันธ์เหมือนกัน ส่วนที่ต่างกันคือในภาษาอังกฤษจะแสดงโดยวิธีการทางระบบหน่วยคำโดยการเติมปลัจส์และมีการเปลี่ยนแปลงทางเสียงของคำกริยา แต่ในภาษาไทยไม่มีการแสดงรูปในโครงสร้างผิวโดยวิธีการทางระบบหน่วยคำ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย